

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 151.

Tredie Sæssion.

47de Møde.

Fredagen den 19de December.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortf.): Men jeg veed virkelig ikke, hvad den ærede Rigsdagsmand mener med det Fætterflab, som han har gjort gjældende med Hensyn til den omhandlede Bestillingsmand; jeg veed for det Første ikke, om Manden er her i Byen, jeg veed ikke, hvor han boer. Det blev sagt, at det var En, der skulde sendes derop, og det forekommer mig at være vel motiveret af Generalpostdirecteuren, naar han ved Dyrettelsen af en saadan Post gjør opmærksom paa, at det ikke altsammen er Udgifter, thi naar der forlanges 300 Rbd. til denne Post, sparer Statskassen 180 Rbd. i Bartpenge til Vedkommende; det forekommer mig at være ligesaavel motiveret, som naar den ærede Rigsdagsmand giver Anviisning paa, at man skal ansætte en af de afgaaede Soldbetjente. Den One nævnes ved Navn, den Anden ikke, og at man nævner et Antal af 150, forekommer mig ikke at have mere for sig. Den, der her er nævnt ved Navn, og som har den Egenstabs, at han har 180 Rbd. i Bartpenge, er naturligviis desuden en dygtig Mand, til hvem man har den Tillid, at han vil kunne udføre dette Hverv. Jeg kan ikke ret vide, hvor jeg skal henføre den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Sørensens) Bemærkninger; det forekommer mig, at hvad han yttrede, har støttet mig grumme meget, naar kun Alle vare af den samme Mening, som den ærede Rigsdagsmand, at det Hele var saa overmaade godt, det gik af sig selv, der behøvedes ikke noget Andet; ja, i saa Fald kom vi snart tilrette, saa vilde jeg foreslaae, ikke alene at tage det Forslag tilbage, som nu foreligger, men reent at inddrage de 150 eller

200 Rbd., som hidtil have været bevilgede hertil; thi saa gaaer det jo Altsammen af sig selv. Det er jo et Forsøg værd, idetmindste for den herværende Regjering; de, som befinde sig herovre, og hvem Fætterflabet tillægges, lide ikke under det, men jeg veed ikke, om de Mænd, som daglig lide derunder, ere af den Mening, at det gaaer saa overmaade godt af sig selv. Naar man imidlertid omtaler, at der er noget Grundet i de Klager, der ere førte over Færgesænet, troer jeg, at man for det Første kommer til det Resultat, at det ikke gaaer saa ganske godt, idetmindste gaaer det ikke af sig selv, som det skulde gaae, og, naar det er Tilfældet, vender jeg den ærede Rigsdagsmands Argument til min Fordeel, idet han sagde: Man seer der aldrig noget til et Opshyn, og skulde det ikke være een Grund mere til at stemme imod det foreliggende Forslag. Det, man hidtil har gjort, er, at man har sagt, at Svindrulleringsofficieren paa Stedet maatte kunne gjøre det; nu har det viist sig, at han ikke kan overtage det paa Grund af sine vigtige Forretninger. Saa har man sagt, at Postmesteren skulde gjøre det; men Postmesteren siger: jeg har andet at bestille, jeg kan ikke give mig af med det. Ja, saa skal Gud veed hvem gjøre det. Men alle disse Forslag skulde man gennemløbe, og man vil ikke gennemløbe det ganske simple lille Forsøg, ikke her at skabe et nyt Embede, thi derom er der ikke Tale, men at sætte en Opshynsmand til det Brug, og, hvis man ikke finder, at denne Opshynsmand gjør Nytte, hvad saa, er man saa bunden, har man saa en Embedsmand, der i dyre Domme skal betaales af Statskassen og pensioneres af den? Nei ingenlunde, saa siger man simpeltvæk: Du skal træde tilbage igjen paa dine Bartpenge, efter at vi have forsøgt paa at bruge Dig. Det